

**" சுவமானத்தில் (சுயகெளரவத்தில்) நிலைத்திருப்பது தான்
அனைத்து பொக்கிஷங்கள் மற்றும் குஷியின் சாவி ஆகும் "**

இன்றைய சபை சுவமானத்தில் (சுயகெளரவத்தில்) நிலைத்திருக்கக்கூடிய, அனைவரையும் சுயபாவனையில் பார்க்கக்கூடிய மற்றும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்காகவும் நல்விருப்பங்கள் வைக்கக் கூடியவர்களினுடையது. இந்த மூன்று விஷயங்களுமே அதாவது தனக்காக சுவமானம், மற்றவர்களுக்காக சுயத்தின் பாவனை மற்றும் எப்பொழுதும் நல்விருப்பங்கள் வைத்திருக்கும் அந்த மாதிரியான நிலை எப்பொழுதும் சகஜமாக இருக்கிறதா? சகஜமாக அதில் நிலைத்திருப்பது மற்றும் கஷ்டப்பட்டு அந்த நிலையில் நிலைத்திருப்பது என்பதின் வித்தியாசத்தையோ தெரிந்தே இருக்கிறீர்கள். தற்சமயம் இந்த நிலை எப்பொழுதும் சகஜமாக மற்றும் இயல்பாக இருக்க வேண்டும். எப்பொழுதும் மற்றும் இயல்பாகவே ஏன் அந்த நிலை இருப்பதில்லை என்று தன்னைத் தானே சோதனை செய்யுங்கள். இதற்கான மூல காரணம் சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை. சுவமானம் என்ற ஒரு வார்த்தை நடைமுறை வாழ்க்கையில் தாரணை ஆகிவிட்டது என்றால் சுலபமாகவே சம்பூர்ண நிலையை அடைய முடியும். சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பதினால் இயல்பாகவே அனைவருக்காகவும் சுயத்தின் பாவனை மற்றும் நல்விருப்பங்கள் ஏற்பட்டு விடும். இந்த சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பது முதல் பாடமாகும்.

சுவமானத்தில் நிலைத்திருப்பது தான் வாழ்க்கையின் விடுகதைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான சாதனம் ஆகும். தொடக்கத்திலிருந்து இதுவரை "நான் யார்" என்ற இந்த விடுகதைக்கு பதில் கண்டுபிடிப்பதிலேயே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆரம்பத்தில் எப்பொழுது ஸ்தாபனையின் காரியம் தொடங்கியதோ அப்பொழுது அனைவருக்கும் என்ன கூறினார்கள், ஹா ஆம் ஜி அதாவது நான் யார்? இவர்கள் அனைவருடைய ஒரே பாடம் வாட் ஆம் ஜி என்பது தான் என்று அனைவரும் தெரிந்திருந்தார்கள், இந்த விஷயம் அந்த அளவிற்கு உறுதியாக நினைவில் இருந்தது. அதே ஒரு பாடம் இதுவரையிலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே இதை விடுகதை என்று கூறுவது. இந்த இவ்வளவு சிறிய விடுகதையே உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பிராமணர்களையும் தோல்வி அடையச் செய்து விட்டது. பிரமிப்படையச் செய்தது அதாவது சம்பூர்ண முறையில் தீர்வு காண முடியவில்லை. சுவமானத்திற்குப் பதிலாக தேக அபிமானம் மற்றும் மற்ற ஆத்மாக்களுக்காக அபிமானத்தின் பார்வை ஏற்பட்டு விடுகிறது என்றால், என்னவென்று கூறுவது. இந்த விடுகதைக்குத் தீர்வு கிடைத்து விட்டதா அல்லது இதுவரையிலும் தீர்வைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்களா?

"நான் யார்" என்ற இந்த ஒரு வார்த்தையின் மேல் அனைத்து ஞானமும் அடங்கியிருக்கிறது. இந்த ஒரு வார்த்தை தான் குஷியின் பொக்கிஷும், அனைத்து சக்திகளின் பொக்கிஷும், மூச்ச மற்றும் நேரத்தின் பொக்கிஷுத்தின் சாவி ஆகும். சாவியோ கிடைத்து விட்டது தான் இல்லையா? எந்த நாள் உங்களுடைய ஜென்மம் ஏற்பட்டதோ அப்படி அனைத்து பிராமணர்களின் பிறந்த நாள் அன்று பரிசு கிடைக்கிறது தான் இல்லையா? அப்படி தந்தை கொடுத்திருக்கும் இந்த பிறந்த நாள் பரிசை எப்பொழுதும் உபயோகம் செய்து கொண்டே இருங்கள். அப்பொழுது நிரந்தரமாக அனைத்து பொக்கிஷுங்களினால் நிரம்பியவராக ஆக முடியும். அந்த மாதிரி அனைத்து பொக்கிஷுங்களினால் நிரம்பிய ஆத்மாவின் உள்ளத்திலிருந்து ஒவ்வொரு நேரமும் குஷியின் ஊக்கத்தில் எந்த ஒசை வெளியாகிறது? வாயின் ஒசை இல்லை. ஆனால் உள்ளத்தின் ஒசையாக என்ன வெளியாகிறது? தொடக்கத்தில் பிரம்மா பாபாவின் உள்ளத்தின் ஒசையாக என்ன இருந்தது? ஆஹா நான்! ஆஹா! ஆஹா! என்று எப்படி மற்றவர்களை பாராட்டுகிறோம் இல்லையா? அதே போல் ஆஹா நான்! இது சுவமானத்தின் வார்த்தையாகுமேயன்றி, தேக அபிமானத்தின் வார்த்தை அல்ல.

நான் யார் என்ற சாவியை ஒன்று, போடத் தெரியவில்லை அல்லது வைத்துக் கொள்ளத் தெரிய வில்லை. எனவே தேவையான நேரத்தில் நினைவு வருவதில்லை. இந்த சாவியைத் திருடுவதற்காக மாயாவும் இவருக்கு ஒரு நொடிக்கான கவனக்குறைவின் தூக்க கலக்கம் வந்தால் சாவியைத் திருடிவிடலாம் என்று நாலாடுறங்களும் சற்றி வருகிறது. எப்படி இன்றைய நாட்களின் கொள்ளளக்காரர்கள் முதலில் மயக்கமடையச் செய்கிறார்கள். அதே போல் மாயாவும் சுவமானத்தின் உணர்வை அதாவது நினைவைப்

போக்கி மயக்கமடையச் செய்து விடுகிறது. எனவே எப்பொழுதும் சுவமானத்தின் உணர்வில் இருங்கள். அமிர்தவேளையில் உங்களுக்கு நீங்களே இந்தப் பாடத்தை உறுதி செய்வியுங்கள். அதாவது நான் யார் என்பதை மீண்டும் ரிவைஸ் செய்யுங்கள். அமிர்தவேளையிலிருந்தே இந்தச் சாவியை தன்னுடைய காரியத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள், மேலும் என்னென்ன கஜானாக்கள் கூறியிருந்தோமோ அவற்றை என்னென்ன பொக்கிஷம் கிடைத்திருக்கிறது என்று அடிக்கடி பாருங்கள். மேலும் தேவைக்கேற்றபடி இந்த அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் உபயோகியுங்கள். வங்கி கணக்கின் இருப்பை மட்டும் உருவாக்காதீர்கள். ஆனால் அதைக் காரியத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள். அப்பொழுது சுலபமாகவே எப்படி நினைவோ அப்படி நிலை ஏற்பட்டு விடும்.

எப்படி சென்ற கல்பத்தின் நினைவுச்சின்னமான சாஸ்திரத்தில் தந்தைக்காக எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் யார் என்றால் அனைவரையும் விட உயர்ந்தவர் என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போலவே எப்படி தந்தையின் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவானின் மகிழை இருக்கிறது என்றால் பகவானாகிய தந்தை என்ன மகிழை செய்கிறார் - உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த குழந்தைகள். அந்த மாதிரி தன்னுடைய உயர்ந்த அதாவது சிரேஷ்டமான சுவமானத்தை எப்பொழுதும் நினைவில் வையுங்கள். உயர்ந்த தந்தையின் குழந்தையிலிருந்து அதிபதி ஆகுபவர். சுயம் தந்தை உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் நம்முடைய மாலையை உருட்டுகிறார். தந்தையின் மகிழையை ஆத்மாக்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் உங்களுடைய மகிழையை சுயம் தந்தை செய்கிறார். மிக உயர்ந்த ஆத்மாக்களின் சகயோகமின்றி தந்தையும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அப்படி நீங்கள் அந்த மாதிரி உயர்ந்த சுவமானம் உடையவர்கள். தந்தையை அனைத்து சம்மந்தங்களினால் வெளிப்படுத்தக்கூடிய மற்றும் தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்கக்கூடிய உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் நீங்கள் ஆவீர்கள். ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் உயர்ந்தத்திலும் உயர்ந்த தந்தையுடன், உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பாகத்தைச் செய்யக்கூடியவர்கள். சங்கமயுகத்தில் தந்தையையும் தன்னுடைய அன்பு மற்றும் உறவு என்ற கயிறுகளால் கட்டிப்போடுபவர்கள் என்ற இந்த சுவமானம் தான் அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த சுவமானம் ஆகும். தந்தையையும் சாகாரத்தில் தனக்குச் சமமாக ஆக்கக்கூடியவர்கள். தந்தை நிராகார ஈபத்தில் தனக்குச் சமமாக ஆக்குகிறார், மேலும் நீங்கள் நிராகாரமானவரையும் சாகாரத்தில் வருவதில் அவரை உங்களுக்குச் சமமாக ஆக்குகிறீர்கள். மேலும் சுயம் நீங்கள் தந்தையின் அனைத்து மகிழைக்கும் சமமானவர்களாக ஆகிறீர்கள். எனவே தந்தையும் நீங்கள் மாஸ்டர் என்று கூறுகிறார். அப்படி "நான் யார்" என்று இப்பொழுது புரிந்து கொண்டார்களா? என்னவாக இருக்கிறேன், எப்படி இருக்கிறேன் என்று அப்படியே தன்னைத் தெரிந்து கொள்வதினால் எப்பொழுதும் சுவமானத்தில் இருப்பீர்கள். மேலும் தேக அபிமானத்திலிருந்து இயல்பாகவே விலகி இருப்பீர்கள். சுவமானத்தின் எதிரில் தேக அபிமானம் வரவே முடியாது. எனவே தன்னுடைய பிறந்த நாள் பரிசை எப்பொழுதும் தன்னிடம் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அலட்சியத்தில் மறந்து விடாதீர்கள். இதன் மூலமாகத் தான் இயல்பாக சகஜமாக மற்றும் நிரந்தரமாக அனைவருக்காகவும் சுயத்தின் பாவனை மற்றும் சுயவிருப்பங்கள் இருக்கும். புரிந்ததா? விடுகதையோ சுலபமானது தான் இல்லையா? புத்திசாலிக்காக சுலபமானது மேலும் அலட்சியமான ஆத்மாக்களுக்காக ஆழமானது. நீங்கள் அனைவருமே எல்லைக்கப்பாற்பட்ட புத்திசாலி குழந்தைகள் தான் இல்லையா? புத்திசாலிகள் மட்டும் இல்லை ஆனால் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட புத்திசாலிக் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். நல்லது.

அந்த மாதிரி விஷால புத்தி, அனைத்து விஷயத்திலும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட புத்தியை தாரணை செய்யக்கூடிய, அனைத்து ஆத்மாக்களை அனேக விதமான எல்லைக்குட்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய அந்த மாதிரி எல்லைக்கப்பாற்பட்ட புத்தியுடைய, எல்லைக்கப்பாற்பட்ட புத்திசாலி, எல்லைக்கப்பாற்பட்ட வொராக்கிய உள்உணர்வு உடைய, எப்பொழுதும் எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நிலையில் மற்றும் இடத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த மாதிரி மிக உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தையின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

உச்சர் கோதுரிகளுடன் அவ்யக்த தனிப்பட்ட சந்திப்பு -

பரிச்சுதா என்றால் யாருக்கு ஒரு தந்தையைத் தவிர மற்ற ஆத்மாக்களுடன் எந்த ரிச்சுதாவும் (உறவும்) இல்லை என்பதாகும்.

"ஆஹா! நான்!!" என்ற போதை இருக்கிறதா? அந்த நாள், அந்த ஜோலிப்பு மற்றும் பொலிவு நினைவில் வருகிறதா? அந்த போதையின் நாள் ஆன்மீகமாக இருந்தது. அந்த போதையின் நாள்

நினைவில் வந்தவுடனேயே போதை ஏறி விடுகிறது - இவ்வளவு போதை, இவ்வளவு குஷி ஸ்தால கால்களும் சென்று கொண்டிருக்கும்போதே நிகழ்ச்சிக்காக நடனம் ஆடாமல் இயற்கையாகவே நடனம் ஆடுகின்றன. மனமும் ஆடுகிறது மற்றும் உடலும் இயற்கையாகவே ஆடிக் கொண்டே இருக்கிறது. இந்த இயற்கையான நடனமோ நிரந்தரமாக இருக்க முடியும், கணகளால் பார்ப்பது, கைகள் அசைவது மற்றும் கால்கள் நடப்பது அனைத்தும் குஷியில் இயற்கையான நடனம் ஆடுகின்றன. அதை பரிஷ்தாக்களின் நடனம் என்று கூறுவது. அந்த மாதிரி இயற்கையான நடனம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறதா? பரிஷ்தாக்களின் கால்கள் தரையில் படுவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதே போல் பரிஷ்தாவாக ஆகக்கூடிய ஆத்மாக்களும் இந்த உடல் அதாவது பூமியில் கால் வைப்பதில்லை. எப்படி அந்த பூமி மன்னால் ஆனது அதே போல் இந்த உடலும் மன் தான் இல்லையா? அப்படி பரிஷ்தாக்களின் கால்கள் பூமியில் இருப்பதில்லை, அதாவது பரிஷ்தா ஆகக்கூடிய ஆத்மாக்களின் கால் அதாவது புத்தி இந்த உடல் என்ற பூமியில் இருப்பதில்லை. இது தான் பரிஷ்தா நிலையின் அடையாளம் ஆகும். எவ்வளவு பரிஷ்தா நிலையின் அருகில் சென்று கொண்டே இருப்பார்களோ அந்த அளவு உடல் என்ற பூமியிலிருந்து கால்கள் தானாகவே மேலே செல்லும். ஒருவேளை மேலே இல்லாமல் பூமியில் இருக்கிறது என்றால் சமை என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். சமையுள்ள பொருள் மேலே இருக்க முடியாது. லேசான தன்மை இல்லை, சமை இருக்கிறது என்றால் இந்த உடல் என்ற பூமி மேல் அடிக்கடி கால் வந்து விடும். பரிஷ்தாவாக அதாவது லேசாக ஆக மாட்டார்கள். பரிஷ்தாக்களின் கால்கள் பூமியிலிருந்து இயல்பாகவே உயரே இருக்கும், உயரே வைப்பதில்லை. யார் லேசாக இருக்கிறாரோ அவரைப் பற்றி இவரோ காற்றில் பறந்து கொண்டே இருக்கிறார், நடப்பதில்லை பறக்கிறார் என்று கூறுவார்கள். அதே போல் பரிஷ்தாக்களும் உயர்ந்த நிலையில் மேலே பறக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பரிஷ்தாக்களின் இயற்கையான நடனத்தைப் பார்ப்பதிலும், மேலும் செய்வதிலும் மகிழ்ச்சி வருகிறது. மகாரதி செச்சர்கள் இந்த இயற்கையான பரிஷ்தாக்களின் நடனத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் தான் இல்லையா?

(எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் செச்சர்களுடன் பாப்தாதா கேட்டபொழுது, பாபா மாயாவின் கையை வெட்டி விடுங்கள் என்று யாரோ கூறினார்). ஒருவேளை தந்தை மாயாவின் கையை வெட்டி விட்டார் என்றால் யார் வெட்டினாரோ அவர் அடைவர். தந்தையோ அனைத்தையும் செய்ய முடியும். இதுவோ ஒரு நொடிக்கான கட்டளை ஆகும். ஆனால் எதிர்காலத்தை உருவாக்கக்கூடியவர்களின் எதிர்காலம் எப்படி உருவாகும்? தந்தை அனைவருக்காகவும் செய்து விட்டுமா அல்லது உங்களுக்கு மட்டும் செய்ய வேண்டுமா? பின்போ இன்றைய உலகில் வருகை வாங்குபவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதே போல் இதுவும் அந்தப் பட்டியலில் வந்து விடும். எனவே எப்படி நேபாளிலும் சின்னக் குழந்தைகளின் கையில் கத்தியை கொடுக்கிறார்கள். செய்வது அவர்கள் தான், ஆனால் கை குழந்தைகளினுடையதை வைக்கிறார்கள். இந்த அளவு செய்ய முடியும். ஆனால் தெரியம் என்ற கையை நீங்கள் அவசியம் வைக்க வேண்டும். இந்த அளவு செய்ய வேண்டும் இல்லையா? முழு நாளில் எவ்வளவு நேரம் பரிஷ்தா நிலையில் இருக்கிறோம் மற்றும் எவ்வளவு நேரம் பரிஷ்தாக்களுக்குப் பதிலாக மரண உலகத்தின் மனிதனாக இருக்கிறோம்? என்ற இது செச்சர்களின் தலைப்பு ஆகும். தெய்வீக பரிவாரத்தின் உறவுகளில் கூட பரிஷ்தாக்கள் வருவதில்லை. அவர்களோ எப்பொழுதுமே விலகியிருக்கிறார்கள். அனைத்து உறவுகளும் யாருடன் இருக்கிறது? ஒருவேளை யாரையாவது தோழியாக ஆக்கினர்கள் என்றால், தந்தையிடமிருந்து அந்த தோழியின் உறவு குறைந்து விடும். எந்தவொரு உறவும் சகோதரியின், சகோதரனின் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு உறவை ஏற்படுத்தினர்கள் என்றால் அந்த ஒருவருடன் (பாபாவுடன்) அவசியம் அந்த உறவு லேசாகிவிடும், ஏனென்றால் பகிரப்படுகிறது அல்லவா? இதயம் துண்டு துண்டாக ஆகிவிட்டது என்றால் உடைந்த இதயமாகிவிட்டது. உடைந்த இதயத்தை தந்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதுவும் ஆழமான உறவுகளின் தத்துவம் ஆகும். ஒருவரைத் தலை வேறு யாருடனும் எந்த உறவும் இல்லை - தோழனின், தோழியின், சகோதரனின், சகோதரியின் எந்த உறவும் இல்லை. அப்படியில்லை என்றால் அந்த உறவில் கூட ஆத்மா தான் நினைவு வரும்.

பரிஷ்தா என்றால் யாருக்கு ஆத்மாக்களுடன் எந்த ரிஷ்தாவும் (உறவும்) இல்லையோ அவர் தான். அன்பை இணைத்துக் கொள்வது கலபம். ஆனால் அதன்படி நடப்பது கடினமாகும். அப்படி நடப்பதில் தான் வரிசை எண் உருவாகிறது. இணைப்பதில் அப்படி ஆவதில்லை, அதன்படி நடப்பது சிலருக்குத் தெரிகிறது, அனைவருக்கும் தெரிவதில்லை. அன்பை கடைப்பிடிப்பவர்களின் வரிசை மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. லட்சியம் ஒன்றாக இருக்கிறது. மேலும் லட்சணம் இன்னொன்றாக ஆகிவிடுகிறது

எனவே சிலர் அதன்படி நடக்கிறார்கள், சிலர் இணைக்க மட்டும் செய்கிறார்கள். பக்தர்களும் இணைக்கிறார்கள். ஆனால் அதன்படி நடக்க முடிவதில்லை. குழந்தைகள் அதன்படி நடக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலேயும் வரிசைக்கிரமம் இருக்கிறது. கோடியில் சிலர் மற்றும் சிலரிலும் சிலர் தான் அப்படி நடக்க முடிகிறது. ஏதாவது ஒரு உறவில் கூட ஒருவேளை அந்த உறவின்படி நடந்து கொள்வதில் குறை இருக்கிறது, உதாரணமாக 75 சதவிகிதம் சம்மந்தம் தந்தையோடு இருக்கிறது, சில நேரம் 25 சதவிகிதம் வேறு யாருடைய துணையையோ எடுத்தீர்கள் என்றாலும், அதன்படி நடப்பவர்கள் பட்டியலில் வர முடியாது. அதன்படி நடப்பது என்றால் நடப்பது. இதுவும் ஆழமான விளைவுகள் ஆகும். எண்ணத்தில் கூட எந்த ஆத்மாவும் வர வேண்டாம். இதைத் தான் முழுமையாக அதன்படி நடப்பது என்று கூறுவது. எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் மனதின் உடலின் அல்லது நெருக்கத்தினுடையதாக இருந்தாலும் எந்தவொரு ஆத்மாவும் எண்ணத்தில் வர வேண்டாம். எண்ணத்தில் கூட ஏதாவது ஆத்மாவின் நினைவு வருகிறது என்றால் அந்த விநாடியின் கணக்கும் உருவாகிறது. அதனால் தான் 8 பேர்கள் பாஸ் ஆகிறார்கள். முக்கியமாக 8 பேரின் மகிமை இருக்கிறது. அப்படியானால் அவசியம் அந்த அளவு ஆழமான விளைவுகள் இருக்கும். மிகக் கடுமையான சோதனை ஆகும். அப்படி யாருடைய எண்ணத்தில் கூட யாரும் இல்லையோ அவரைத் தான் பரிஷ்தா என்று கூறுவது. எந்த சூழ்நிலையிலும், நிர்பந்தத்திலும் இருக்க வேண்டாம். ஒரு விநாடிக்காகக் கூட எண்ணத்திலும் இருக்க வேண்டாம். நிர்பந்தமான சூழ்நிலையிலும் உறுதியாக இருந்தீர்கள் என்றால் பரிஷ்தா என்று கூறலாம். உயர்ந்த லட்சியமாகும், ஆனால் இதில் எந்தவொரு நஷ்டமும் இல்லை. சுலபம், ஆனால் பிராப்தி பலகோடி மடங்காகும்.

எது தந்தையின் உறவினால் பிராப்தி ஆகிறதோ அது அந்த நேரத்தில் நினைவில் இருப்பதில்லை, மறந்து விடுகிறார்கள். அதனால் வேறு யாரையாவது ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பிராப்தி ஏதாவது குறைவா என்ன? கடினத்திலிருந்து சுலபமாக்கக்கூடிய தந்தைக்குத் தான் மகிமை இருக்கிறதேயன்றி வேறு எந்த ஆத்மாவிற்கும் அல்ல. எனவே கடினமான நேரத்தில் தந்தையின் ஆதரவை எடுக்க வேண்டுமேயன்றி எந்த ஆத்மாவின் ஆதரவை எடுக்கக் கூடாது. ஆனால் அந்த நேரம் அந்த பிராப்தி மறந்து விடுகிறது, பலவீனமானவர் ஆகிவிடுகிறார்கள். எப்படி மூழ்கிக் கொண்டிருப்பவருக்கு ஒரு சிறு மரத்துண்டு கிடைத்து விட்டது என்றால் அதன் ஆதாரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். அந்த நேரம் மிகவும் பிரச்சனையின் காரணமாக ஒரு சிறு மரத்துண்டு எதிரில் வந்தாலும், ஆதாரமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆனால் அதிலிருந்தும் ஆதாரமற்றவர்களாக ஆகிவிடுவோம் என்று இந்த நினைவில் இருப்பதில்லை. நல்லது.

வரதானம் - தந்தையின் அன்பின் பாலனை மூலமாக சகஜ்யோகி வாழ்க்கையை உருவாக்கக்கூடிய நினைவிலிருப்பவரிலிருந்து சக்திசாலியான சொநுபமானவர் ஆகுக !

முழு உலகத்தின் ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவை தந்தை என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் பாலனை மற்றும் படிப்பிற்கு உரியவர்களாக ஆவதில்லை. முழுக் கல்பத்தில் நீங்கள் மிகக்குறைந்த ஆத்மாக்கள் இப்பொழுது தான் இந்த பாக்கியத்திற்கு பாத்திரமானவர்களாக ஆகிறீர்கள். அப்படி இந்த பாலனையின் நடைமுறை சொருபம் சகஜ்யோகி வாழ்க்கை ஆகும். தந்தை குழந்தைகளின் எந்தவொரு கஷ்டமான விஷயத்தைப் பார்க்க முடியாது. குழந்தைகள் அவர்களே யோசித்து யோசித்து கஷ்டமாக்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் நினைவு சொருபத்தின் சம்ஸ்காரங்களை வெளிப்படுத்தின்கள் என்றால் சக்தி வந்து விடும்.

கலோகன் - எப்பொழுதும் கவலையற்ற நிலையின் அனுபவம் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஆத்ம சிந்தனை மற்றும் பரமாத்மா சிந்தனையைச் செய்யுங்கள்.